

Előfizetési ár:

Egész évre. . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések:

Kiadóhivatalban árszabály szerint vétetnek fel.
Nyilttérben petit soronként 20 fillér.

BÁCS-TOPOLYAI HIRLAP.

SZEPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Felolós szerkesztő: Dr. FÁRNEK DEZSŐ ügyvéd.

Szerkesztőség:

B-Topolya, gr. Széchenyi István-utca 695. szám, hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Wilhelm Miksa könyvnyomdája, hova az előfizetések s a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Csak bérmentes levelek fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

Egyes számok kaphatók: Topolyán Wilhelm Miksa könyvnyomdájában, Szabadkán: Wilhelm Samu könyv- és papirkereskedésében

Követendő példa.

Meglepte az országot liberalizmusával Kamocsa, ez a jelentéktelen kis falucska. Az ottani zsidók templomot avattak s az avató-beszéd elmondására egy olyan rabbit kértek föl, akiről csak későn derült ki, hogy nem tud magyarul. Erre a zsidók a református lelkészt kérték föl a templomavató beszéd megtartására

Két dolog bontakozik ki eblől a történetből. Az első annak a hazugságnak a czáfolása, hogy a zsidóság nem érez egyet a magyarsággal, mert ime csakhogya magyar szó hangozzék el elsőül az új szentegyházban, bebocsájtották oda egy más vallás papját. A magyarságnak hozott e nagy áldozatnak a jelentőségét csak azok értékelhetik, akik tisztában vannak azzal, hogy mennyire ragaszkodik a zsidó templomához, ősi szokásaihoz. Ez a ma magyar zsidója, aki először magyar és csak azután zsidó. Bizonyos, hogy az országban nem mindenütt tettek volna azt meg, amit Kamocsán megtettek és egészen bizonyos, hogy sokan, főleg az orthodoxok közül, megátkozzák a magyarság ily nagyfoku szeretetét. Azonban a zsidóság zömének ma ez az állásfoglalása, csakhogya a másik fél fölfogása a kirivóbb és ezt veszik észre

és ezért veszik észre. A kivétel után indulnak és abból vonják le a szigorú szentenciát, hogy a zsidóság nem érez együtt a magyarsággal. Ez először is könnyebb, másodsor is inkább harmonizál az antiszemizmussal felé hajló magyarok érzésvilágával.

A másik momentum: a református pap a zsidó templomban. Ez a nagy vallás közösség, az igazi egy Isten. A kulturális haladása juttatta odáig az embereket, amíg elismerték, hogy az istent nem a ritusok, nem a tradíciók szerint, hanem szívvel kell imádni. Akinek kedve van hozzá, teljes joggal levonhatja abból a konkluziót: omlanak a válaszfalak az egyházak között és közeleg az idő, amikor az emberek egy templomban imádják az Istent, amikor a vallások között csak névleg való különbségek lesznek, amikor a lelkét az áhitatra megnyitó ember előtt eltörpülnek az elválasztó szokások, a megcsontosodott egyházi törvények, amikor megszűnnek az apró törzsalkotások és az egész emberiséget átfogó nagy eszmére aggatott apró sallangok, amelyek megakadályozzák az innen levő embert, hogy tisztán belásson a tulnan térdeplő emberek érzéseibe, lelkivilágába. Akkor nem az elválasztó semmiségre, hanem az összekötő egy istenségre függesztik szeméiket.

Ez a vallás megtisztulásának az a stációja, a legmagasabb fok, amelyen túl nem következhet semmi. Ez a szédtő perspektiva azonban egészen bizonyos, hogy ily mértékben és ennyire nem volt benne a kamocsai zsidók lelkében. Az istenimádásában való megtisztulásunknak ily nagy fokára még aligha jutottak el ~~ők~~ sem, de a katolikusok, vagy a protestánsok sem. Ma még a dogmák uralkodnak a lelkükben. A kamocsai zsidók sem jutottak az emberi egyetértés ily magas fokára. Kétségtelen, hogy haladnak feléje, de még jó egynéhány nűanszal vannak alább a magaslatnál.

Arra, hogy a református papot bebocsássák a maguk istenházába, nem a felekezeti megértés vezérelte őket, hanem a magyarsághoz tartozandóságuknak erős átérzésére, amely áldozatok árán is rákényszerítette őket a cselekedetükre. Kényszer alatt, erkölcsi kényszer alatt cselekedtek és egész bizonyosan állithatjuk, ha ez a kényszerhelyzet be nem következik, eszük ágában sincsen, hogy református papot hívjanak meg a templomuk fölavatásához. Valóság, hogy gátló, kényszerítő körülmények hiányában inkább rabbit, mint tiszteletest választanak és az istenfélők egyhangulag helyeslik ezt s talán csak százezeregyedik mondja rá, hogy

HÁRGA.

A nagymama.

— Egy öt éves kislány novellája. —

Én kérem jó kislány vagyok és az istenke is szeret, a nagymama is szeret és mindenki szeret. Mikor a nagymama hozzánk jön, leguggol elém a földre, kitarja a karját és rámkiált: Ilonka, ki siet megpuszítani a nagymamát? És én odaszaladok és megpuszítom, azután elbujok a szegletbe és megtörülöm a számam. Mikor visszafordulok, a nagymama fekete pénzt ad és a hajamat meghuzgálja és azt mondja: csitri. Én a csitrit nem szeretem, mert az fáj, de a fekete pénzt szeretem, mert azért krumplicukrot ad a boltos bácsi és én ebédet főzök és a kis Ilonkát is megetetem, aki egy báb, csakhogya hiányzik a fellába. Mondom is a nagymamának, de ő már nem ügyel rám, hanem leül a mama mellé és azt kérdi:

— Hát az a gazember?

Az a gazember nagyon jó lehet, mert ilyenkor a papát emlegetik, a papa pedig nagyon jó, mert az este is kályhát hozott a zsebében, akin ebédet főzök. Csak a kályha nem jó, mert nem fért bele a kis Ilonka és a kis Ilonkának letörött a szája. Én a kis Ilonkát elfogom temetni, mert egy gyenge teremtet. A mama is gyenge teremtet és a papa elfogja temetni időnap előtt, azt mondja a nagymama. Pedig nem is igaz, mert a mamának megvan mind a két lába, a szája is megvan és azt a papa nagyon szereti, mert mikor a lámpát meggyújtjuk és a papa hazajön, átöleli a mamát, a száját a szájára teszi és azt mondja:

— Hamm! Megeszem!

A mama pedig nem akarja, hogy megégye, mert a papát eltolja magától, a hátára üt és azt mondja:

— Eregy, te bolond!

Ezt én meg is mondtam a nagymamának, mikor hozzánk jött. A nagymama nagyon mérges volt.

— A te apád egy disznó.

Hát a mama?

— Az meg egy nagy malacz!

A mama nem szölt semmit és mikor a nagymama elfordult, megfenyegetett az ujjával, aztán lámpást gyújtott.

Én megijedtem, leültem a sarokba, hogy a kis Ilonkával nagyságát játszak, a nagymama pedig a mamával beszélt.

— Hol marad az a csavargó, az a svindler? Hát van annak istene, lelke? Hiszen már egynegyed hét és ő hat órakor kijön az irodából! A szép felesége itt sorvad, itt fonnyad a bezárt szobában, mint a börtönben, ő meg azalatt a lányok után szaladgál.

Mire a mama azt mondta a nagymamának:

— De mama, hiszen még csak egynegyed hét és ő...

Juj, a nagymama hogy verte az asztalt.

— Mit! Még pártját fogod? Még mentegeted? Azt a gazembert? Aki én rám azt merte mondani, hogy olyan vagyok, mint a sátoros cigány?

— Nem mondta!

— De gondolta, biztos vagyok benne! Jó. Én leveszem rólatok a kezemet. Én nem törődöm veletek többet. Törjék el a lábam, ha még egyszer ide beteszem. Ó, én szerencsétlen anya!

És hozzám rohant és össze-vissza csókolt és jajgatott keservesen.

— Te szerencsétlen poronty, te átkozott ártatlanság, te, mire jutsz még?

A mamám elkezdett könyörögni.

— Mama, az Isten áldja meg, csillapodjék. Jőjjön, sétáljunk Feri elé, a kislánynak is jó lesz egy kis levegő.

Engem a nagymama burkolt be, mialatt az orrát törülgette és ő vitt az utcán kézen fogva. Az utca nagyon szép volt és csak úgy fénylett mindenfelé. Az utcásarkon megálltunk, hogy azok a csuf koszik el ne gázoljanak. Én pedig hátranéztem, mert onnan jött a nagy fényesség. Csak a nagy fényesség közepén megláttam a papát. Bent volt a szép szobában és egy szép néniel beszélgetett, aki tükrös széken ült és szaladgáló bácsiknak cukrot meg kanalakat osztogatott. Megrántottam a mama szoknyáját.

— Nini, a papa kanalat vesz!

— Mit, te béka? — kiáltott a nagymama — hol van a papa?

— Ott... ott...

A nagymama benézett a nagy ablakon s még erősebbet kiáltott.

— Jaj, a gazember! Hát nem megmondtam? Kaszirnőknek kurizál és arra veri el a drága pénzt. Ó isten, isten, mit kell megérnem!

A mama is odafordult.

— Hátha nem is ő az? Hiszen csak a hátát látjuk.

A nagymama azonban az ölébe kapott s a mamát is maga után huzta.

— Gyerünk haza, azonnal gyerünk haza. Otthagyd rögtön. Lásd? Mindig mondtam én, hogy a szemem jól áll. Ó isten, isten.

ugy is mindegy. S éppen ez bizonyítja, hogy manapság még nem lehet komolyan beszélni az egyházak közfalainak leomlásáról.

Hanem hát közeledünk feléje, mert a magyarság és a zsidó dogmák arcában már a dogmák vesztették el az ütököt.

A fehér rabszolgák.

Az amerikai rabszolgák fölzsabeditása végett harcoltak eleget tollal és karddal, ámbar sok nagytudományú tudós és nemzetgazdász a gyapottermelés kellő virágzásban tartása végett szükségesnek tartotta, hogy hagyják meg tovább is baromi állapotban a négereket, hogy tán a természet által egyenesen erre rendeltettek, mert fekete a bőrük, ami kétségkívül elég ok arra, hogy kegyetlenül zsarnokoskodjanak rajtuk.

Sokkal kevesebbet irtak és irnak arról a barbár bánásmódról, melyben a nőcselédek részesültek Európa nagy részében. E szerencsétlen teremtmények még csak nem is feketék, ami tudományos és jogi szempontból elegendő ok arra, hogy kizsároljanak. Határtalan az önkénykedés, a méltatlanság és főleg a megvetés, melyet igen sok nő szükségesnek tart a cselédekkel minden perczen éreztetni.

Külömben művelt és jószívű nők, mihelyt szolgálóikkal beszélnek, rögtön azt a hangot veszik föl, melylyel a tatár khán traktálja keresztény rabszolgáit: „ti pogány ebek!”

A szeretetreméltó hölgy, ki oly kecsesen tudja élni nyujtani a teás csészét, oly szelídműs társalog, oly elragadólag énekel s egész alakja oly légies, hogy csak éppen szárnya hiányzik, hogy az égbe repüljön, — e bájos lény, mihelyt az utolsó vendéget kiteszolták a házból, abban a perczen pogány lármát csap egy cséze miatt, melynek véletlenül eltört a füle, vagy egy piczi darabka sütemény miatt, amit a maradékból elcsent a szobaleány. A pörlekedés három napig eltart s három hónapig legalább időközönként fölmelegítették annak az elvesztett darabka süteménynek a története.

Legyen rend, pontosság és szigorúság a háztartásban, de ezért nem elkerülhetetlenül szükséges, hogy az ember gorombán viselje magát a cselédekkel szemben. A derék háziasszony bizonyára fönn tudja tartani tekin-

hogy ártatlanságnak kell egy ilyen gazságot észrevenni.

A mama elkezdett sirni és szaladtunk amig hazaértünk. Mikor felértünk a lakásba a mama lámpást gyújtott, aztán sietve a díványra ájult. Alig tért magához a sirásomra, bejött a papa.

— Mi az, mi történt?

— Én odasimultam hozzá.

— Papa, vettél kanalat?

— Miféle kanalat?

A mama a papa elé állt és megfenyegette, mint engemet, ha rosszat csinállok.

— Csak semmi képmutatás! Mindent tudunk. Rájöttünk a gazságra!

Nagymama az én kis székemre ült, az ölébe vett és biztatta a mamát.

— Ugy, ugy, szedd ki a szemét a gazemberjének!

— Válni fogunk, itthagylak rögtön!

— Csak erélyesen, lányom!

A papa a mamához sietett és átakarta ölelni, de a mama ellökte magától.

— Vissza, te kigyó, akit a keblemen melengtettem ideig. Itthagylak, már pakolok is.

— De hát mi lelt benneteket, azt a kutyafejét?

Huj, a nagymama felugrott.

— Jaj, megöli a virágszálamat! Maga hóhér! Maga pokol fajzatja! Pakolj lányom, hiszen összemarczaugol.

— Hát jó, pakoljon, én tőlem ugyan itéletnapig pakolhat.

A mama pedig csak sirt és nyitogatta a szekrényeket.

— Hol van a tollas kalapom, a püderem? Ó istenem, istenem.

télyét anélkül, hogy a cselédeit kizsárolja s anélkül, hogy azt a lealázó megvetést éreztesse velük, mely csak elfojtott gyűlöletet szülhet, de tiszteletet és hűséget sohasem.

Sok a panasz mindenfelé. Nem lehet kapni hű és jó cselédeket. De igyekezzünk-e, hogy hivekké és jókká képezzük őket? Ha valakivel folytonosan csak azt éreztetjük, hogy semmirekellőnek tartjuk, végre megéshetik, hogy csakugyan azzá lesz.

Nincs a világon meggyökerezettebb előítélet, mint sok nő előítélete, hogy a szobaleányok és szakácsnők az emberiség leggonoszabb söpredékét képezik, hogy a becsületes bánásmód csak megerősíti őket gonoszágukban, hogy az ember nem bánhat soha elég keményen e lusta, engedetlen, szemtelen, rendetlen, pákosztos, makacs, feledékeny, nőszemélyekkel, kiknek a kezéből minden kihull, ami csak törekeny.

A sors eléggé megalázta azt, ki kénytelen cseléddé szegődni; miért alázunk le még jobban? Az igazán nemes és művelt ember nagylelkűen és kiméletesen bánik alárendeltjeivel. Jóság és szelidség által sokkal jobb cselédeket fogunk magunknak képezni, mint a közönségesen szokásos barbár bánásmóddal.

Hanem itt van a határ, melyet sokan nem bírnak megkülömböztetni. A jóságnak nem szabad bizalmaskodással járulni. Az urnő ne szálljon le arra a színvonalra, melyen cselédei állnak. Ez oly tulzadás, melyet színtűgy kerülni kell, mint a lenező dölyfösséget.

Aki jó, engedelmes, hű cselédeket óhajt, igyekezzék őket nemesíteni. Nehéz munka, az igaz, s néha nem is sikerül, sok áldozatba, önmegtartózkodásba, csalódásba és kényelmetlenségbe kerül; hanem aztán bőven kárpótolva van hű és becsületes cselédek ragaszkodása által.

Kereskedők segítsége.

Üzletembereink panaszkodnak, hogy a viszonyok annyira kedvezőtlenek, miszerint egyesek javulásra már nem is számíthatnak.

Ugy hisszük, hogy annyira rosszul még sem áll a dolog. Minden kereskedő, aki szakértelemmel és kellő körültekintéssel vezeti üzletét, legfeljebb időlegesen szenvedhet a rossz viszonyok alatt.

Legrosszabb a sorsuk azoknak a kereskedőknek, kik kisebb helységben tartanak fenn üzletet; ahol kevés a vevőközönség, mert a lakosság szegény és még azonkívül

A nagymama toppantott.

— Holnap mindenért eljövünk, csak ki innen, ki ebből a Sodomából!

Sirva mentünk el és a nagymama nagyon becsapta maga után az ajtót. Az utcasarkon megint megálltunk, mert ismét sok kocsi ment el előttünk. Én benéztem a fényes szobába, vajjon van-e még kanala a szép néninek? És a papa, megismertem a szürke kalapjáról, ismét ott beszélgetett vele.

— A papa!

A papa éppen akkor fordult meg, de mire megfordult, már nem volt a papa, ha nem egy bácsi, akit én nem ismertem.

— Hiszen ez nem az apád! — kiáltott a mama.

A nagymama czibálni kezdte a mamát. — Jőjj, azért ő mégis gazember! Ha meg nem csal ma, majd megcsal holnap. Ez lesz a vége.

A mama megint sirni kezdett.

— Mama, én ... visszamegyek ... és ... elhozom tőle ... a ... hajfürtömet ...

És otthagytuk a nagymamát, aki utánunk kiáltott:

— Ugy menj vissza hozzá, hogy engem többé nem látsz!

De mi azért felsiettünk a papához, aki fel-alá járt a szobában. Elibénk jött.

— Micsoda komédia ez már megint?

A mama sirt és megcsókolta a papát. A papa nagyon haragudott és visszacsókolta. Aztán azt mondta:

— Te Ilon, ha még egyszer ... Érted? Ha még egyszer anyád ide dugja az orrát, én ... összetöröm a befőttejedet!

Sárány István.

konkurrens üzletek vannak. Am itt se kell a kereskedőnek elveszíteni bátorságát. Kereskedő alatt természetesen olyan egyént értünk, aki ügyesen tud vásárolni és legalább annyi ismerettel bír, hogy tudja magát tájékoztatni, mire van szüksége másoknak. Ha rendelkezik e tulajdonságokkal, elsősorban arra kell gondolnia, miképpen segíthetné a szegényebb lakosságot keresetbe, hogy többet vásárolhasson.

Erre legjobb mód a háziipar bevezetésében rejlik. A kereskedő ne resteljen maga is olyan háziipart megtanulni, melynek terjesztésére az illető helység alkalmasnak bizonyul. Legelőbb persze figyelemmel kell lennie arra, miféle termékeket nyújt a vidék, melyek háziipari czélokra feldolgozhatók, majd meg arra is kell ügyelnie, hol fogja a kész háziipari czikkeket értékesíthetni. Ezek azonban ugyszólván semilyen vidéken sem megoldhatlan kérdések, melyekkel ha a kereskedő már tisztába jött, ernyedetlenül kell a háziipart terjesztenie a lakosság körében.

A nagyobb városokban küszködő kereskedő, ki különösen a nagy verseny alatt szenved, mindenekelőtt törekedjék a nála való bevásárlást minél kényelmesebbé tenni. Erre számtalan mód van, melyek azonban mind a helyi viszonyoktól tételezettek fel. A kereskedőnek, aki ismeri a város lakosságának igényeit, könnyű kitalálni, mivel segítheti elő a vásárlási kényelmet.

E röviden vázolt tanácsok megfogadásához kevésbé szükséges pénz, mint inkább élelmesség, melynek híján a legjobb üzlet sem prosperál. A panaszkodás, csüggedés mit sem használ, kereskedőinknek meg kell szívelni a közmondást: „Segíts magadon”, hogy csakugyan segítve legyen rajtok.

HIREK.

Az új képviselőtestület. Topolya község új képviselőtestülete tegnap délelőtt alakult meg Császár Péter főszolgabíró elnöke alatt. Az új képviselőtestület csonka lesz 3 évig, mert az elhalt Fekete János helyett nincs póttag, kit abból a körből helyettesíthetne hivni. Az új képviselőtestület lesz hivatalba az előjáróság megválasztására. Azok az előjárók, kik egyuttal választott képviselők is, az új előjáróság megválasztásáig a képviselőtestületben egy szavazattal bírnak. Az új képviselőtestület névsora: 1. Virilisták: Id. gróf Zichy N. János (I. Budapesten, megbízottja Varga István urad. számtiszt), dr. Mannheim Ármán, dr. Sirchich György, Bodrog Mór, Kihut Mihály, dr. Holländer Adolf (I. Jánoshalma, megbízottja dr. Rényi József), Zahoracz István, özv. Beer Manoné (megbízottja Beer Jenő), Ozorák István, özv. Hadzsy Jánosné (I. Budapest, megbízottja dr. Frank Károly), Koch Bernát, Misinszki István, dr. Fárnek Dezső, Mikuska József, Juhász Károly, Fekete János (István fia), Kernács Lajos, dr. Mészöly István, Tóthiszaszei János (István fia), özv. Juszticz Károlyné (lakik Budapest, megbízottja Császár Péter). Póttagok: Zahorecz Szolán, id. Pataki József, Lőrincz Pál, ifj. Kisimre János és Fekete Mihály kis. 2. Választott tagok: Holovics Antal, Pastyik Simon, Nemesztovszki János, Faragó Elek (előjáró, helyettes Kovács Katona Ignác), Fekete János (megh.), Fekete Mihály, Bata István (megh.), helyettes Győri Mátyás, Péter Mihály, Siska Mihály, Guba József, Pilis Dezső, Izsáki Fábán, dr. Cziráky Gábor, Fekete István, Fekete Mihály vadász, Tószegi János, Hajtmann Máté, Bencsik Pál, Szikora János és Dudás Ferencz. Póttagok: Dudás Antal, Győri Mátyás (előlép), Kovács Katona Ignác (előlép), Tomik János és Németh István csali. Az új képviselőtestülethez a főbíró intézett üdvözlő szavakat, figyelmeztetve a képviselőtestületet az előtte álló fontos dolgokra, ezzel a közgyűlés a főbíró elnökével véget ért.

Kitüntetés. A király Seyfried Józsefnek, a szegedi itélőtábla elnökének, saját kérelmére történt nyugdíjaztatása alkalmából a másodosztályú vaskoronarendet adományozta. **Iparkiallítás Szabadkán.** A szabadkai ipartestület elhatározta, hogy karácsonykor nagyobb szabású iparkiallítást rendez.

A szabadkai törvényszék új bírása. A hivatalos lap szombati száma hozza, hogy a király Balogh Béla pancsovai kir. törvényszéki bírónak a szabadkai kir. törvényszékhez saját kérelmére leendő áthelyezését megengedte.

Az ovoda felügyelő-bizottság gyűlése. Tegnap délután 3 órakor tartotta meg gyűlését a községi kisedóvoda felügyelő-bizottsága. Legelőször a felügyelő-bizottság női tagjai tették le az esküt; a második tárgy volt Bittner Mariskának óvónői állásáról történt lemondása, mely elfogadtatott. A harmadik tárgy a megüresedett óvónői állásra való pályázat hirdetése, a felügyelő-bizottság 800 korona fizetés és szabad lakás javadalmazása mellett rendelte el a pályázatot kihirdetni. A negyedik tárgy az óvónői állás ideiglenesen való betöltése volt, a felügyelő-bizottság megbizta az elnökséget, hogy az állás betöltéséről gondoskodjék.

Megjutalmazott jegyző. Gerber Miklós szeghegyi aljegyzőt hosszú éveken keresztül való példás adókezelésért s adóbehajtások körüli rendkívüli tevékenységéért a zombori kir. pénzügyigazgatóság megfelelő jutalomban részesítette. Erdemes tisztviselőt érte kitüntetés. Gerber 18 év óta működik a közigazgatási pályán, főnökei mindenkor meglelő elismeréssel adóztak neki fáradhatlan ügybuzgalmaért.

A jövő évi sorozás. A véderő-törvény értelmében a legközelebbi ujonczállításra felhívott korosztályokban álló mindegyik hadköteles tartozik a megelőző év november hónapjában beírás végett illetőségi községének, vagy állandó tartózkodási helyének elöljáróságánál akár írásban, akár személyesen jelentkezni. Aki ezt a jelentkezést anélkül, hogy legyőzhetetlen akadályok hátráltatták volna, elmulasztja, 10 koronától 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtják.

Eltűnt kereskedő. Ily czimen lapunk múlt számában — a B. M.-ből átvéve — közöltük, hogy Dobler György kishegyesi kereskedő áruát potomáron eladva a községből eltűnt. Ezt a hírt Dobler ur egy hozzánk intézett levelében megczáfolja, minek következtében mi örömmel konstatáljuk hírnök alaptalan voltát, melyért a felelősség azon lap tudósítóját terheli, amelyből mi a hírt jóhiszeműleg átvettük.

Elopott fal. Hogy csizmát, fát, deszkát, kenyeret, ruhát és az Isten tudja, mi mindent lopnak, arról hallottunk. De hogy egy egész nagy falkerítést ellopjanak, az nem igen fordult elő. Goldschmidt Zsigmond bajai gőzmalomtulajdonossal esett meg ez a nem mindennapi dolog. A Szegedi-ut és Vöröstáblás-utca sarkán lévő kaszálójának az egész falkerítést ismeretlen tettesek ellopták. — Goldschmidt a különös lopásról megtette a feljelentést.

Mezőgazdasági kamara Bács megyében. A mezőgazdasági kamarákról szóló törvénytervezetet vitatták meg Budapesten, az országos gazdasági gyűlésen. Ezen jelen voltak: Latinovits Pál ny. főispán, a Bács megyei Gazdasági Egylet elnöke és Törley Gyula alelnök is, akik az egyik mezőgazdasági kamarának Zomborban való létesítése érdekében érvényesítették befolyásukat az illetékes tényezőknél. Latinovits Pál ez ügyben hosszasan érkezett Darányi Ignác földmívelési miniszterrel is.

Elitelt község. Bácsföldvár község az iskolák nem fűtése miatt pörbe keveredett. Az egyik tanító bepörölte a községet azért a többletért, amit ő elfűtött az iskolában, mert nem akarta, hogy a tanítás megszakítást szenvedjen. A pörben az óbecsei kir. járásbíró Bácsföldvár községet elitélte és kötelezte, hogy 15 nap alatt az illető tanítónak 315 koronát és ennek 5% kamatát fizesse ki és egyben elmarasztalta a perveztes községet 156 korona 20 fillér perköltségben is.

Öngyilkosság. Magó Ferencz 65 éves topolyai lakos e hó 18-án a róm. katolikus keleti temetőben egy fára felakasztotta magát, mire észrevették már teljesen kihűlt. Valószínűleg életuntagságból követte el az öngyilkosságot.

Tolvaj cseléd. Weber Ferencz helybeli állomástfőnök nejét a cselédje, Verkovits Mi-

hálné meglopva 110 korona értékű fehéreműt és konyhaedényt vitt el tőle. A tolvaj cseléd ellen megtették a följelentést.

Betörés Kishegyesen. Paróczy Anna kishegyesi asszonynál a napokban betörtök s mindenféle gabonaneműt s háziállatot vittek el. A csendőrség a tetteseket Kocsis Vincze és Torma Kása József személyében kinyomozta. Az előbbinek lelkét már több bűn terheli.

Kis fiú mint gyújtogató. A rossz nevelésnek következménye, hogy Fekete János topolyai szállási lakos gazdasági épülete kigyulladt s teljesen leégett. Feketének Béla nevű 11 éves kis fia ugyanis cigarettázott, miközben a közelben levő szalma kigyulladt. A lángok ácsaptak a kis épületre s elhamvasztották.

Tűz Kosuthfalván. Kussuthfalván Bicsó Gábor háza a napokban kigyulladt s teljesen leégett. Sok gazdasági eszköz is odaveszett. A kár meghaladja a 2300 koronát, amely összeg megtérül, mert minden biztosítva volt. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

Sört lopott. Kohut József kossuthfalvai vendéglős a napokban a vasúthoz küldte kocsisát, hogy a vonaton érkezett sört szállítsa be. A kocsis a kocsira rakott sörből utközben két hordóval eladott. Lopás azonban kiderült. Gazdája a csendőrségnél följelentette.

Vakmerő tolvaj. Rikert György pacséri lakos a napokban kiment a kukoricza földjére, hogy a termény fölött szemlét tartson. Egyszerre csak azt veszi észre, hogy valaki kényelmesen tördeli a tengerijét. Midőn az illetőt kérdőre vonta, az revolvert rántott s Rikertre szegezve, így szólt:

— Tudják-e, ki vagyok? Petrovits István madarasi bicskás vagyok. Hogy mernek engem zavarni?! Majd elbárok én magával. Alighanem baj is történt volna, ha még ketten segítségére nem sietnek Rikertnek. A vakmerő tolvajt a csendőrség letartóztatta.

Meglopott visszavandorló. Orbán István topolyai kisbirtokos, ki a napokban érkezett vissza Newyorkból, nem találván szállást, az állomás közelében aladt. Alvás közben valaki ellopta 1805 korona összegű négy csekkjét, két ezüst óráját és bőrdíjóját. A meglopott ember a lopást bejelentette a rendőrségnél s a rendőrség két alkalmazottja letartóztatta Fábrián Antal vasutast, mert őt gyanúsítják a lopással, miután nála láttak egy bőrdíjót, amely hasonlított a meglopott ember bőrdíjójához. Fábrián tagadja a lopást, de a rendőrség további intézkedésig lezárta a gyanúsítottat.

Verekedés Csantavéren. Vasárnap f. hó 18-án Vida József és Ózsvár István csantavéri lakosok együtt mulatgattak; mulatozás közben a két jóbarát összeszólalkozott és a czivódás vége az lett, hogy Vida József egy székkel úgy megütötte Ózsvár Istvánt, hogy az pár hétig bizonyosan őrizni fogja az ágyát. A csendőrség Vida József ellen az illetékes hatóságnál a feljelentést megtette.

A hordó megfurása büntett. Egészen közönséges dolog a bort szállító fuvarosoknál, hogy utközben kifurják a hordókat és bort szívnak belőle. A m. kir. Kuria egy konkrét esetből kifolyólag kimondotta, hogy az, aki ezt teszi, a btkv. 336. §-ának 3 pontja szerint minősített lopás büntetést követi el, s öt évig terjedhető fegyházzal büntethető.

Elfogott verekedő. A Kossuthfalvai csendőrség vasárnap reggel letartóztatta Lausev Milán rovvott multu sándori lakost, mert f. hó 14-én Pacséron megverte Borbély Sándort. Lausev arról híres, hogy tavaly életveszélyes merényletet követett el dr. Szudárovics szabadkai ügyvéd és neje ellen. A merényletet azért követte el Lausev, mert Szudárovics megtiltotta neki, hogy nála szolgáló feleségét meglátogassa s állítólag Szudárovics meg is verte Lausevet, aki a Szabadkán kapott verésért úgy látszik Pacséron akarta magát kárpótolni.

Szerkesztői üzenet. D. Gy. A kívánt rektifikálást készséggel megtettük, azonban a nyilttérben így nem jöhet levele, mert azt személyesen nem írta alá, e tekintetben különben sziveskedjék a kiadóhivatalhoz fordulni.

Meghaltak a héten:

Özv. Lórik Pálné szül. Lórinz Verona 56 éves. Özv. Kecskés Lászlóné szül. Molnár Lucza 92 éves. Vadócz István 57 éves. Magó Ferencz 65 éves. Edelényi Lajos 22 napos. Prokecz Katalin 14 éves. Bahorecz János 5 napos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Fárnek Dezső ügyvéd.

Lapkiadótulajdonos:

Wilheim Miksa könyvnyomdatulajdonos.

Az anyatejtől

elválasztott gyermekek gyorsan kővérednek, erősekké és rózsás színűekké válnak, ha a tápláló SCOTT-féle Emulsiót szedik.

A gyermekek szeretik és könnyen emésztik a SCOTT-féle Emulsiót.

Orvosok és bábák az egész földkerekségén állandóan ajánlják a

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelmebe venni.

SCOTT-féle Emulsió-t,

mert ismerik azokat a kiváló eredményeket, amelyek a SCOTT-féle Emulsió nyomán keletkeznek.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér.

Kapható minden gyógytárban.

Mindszentek és halottak **Sirkoszoruk**

nagy választékban és jutányos árban kaphatók

Árpádfy Ferencz temetkezési vállalkozónál Topolyán.

Iskolakönyvek

író- és rajzszerkek, táskák, imakönyvek, levélpapírok, üzleti könyvek

jutányos áron kaphatók

WILHEIM MIKSA

könyv- és papirkereskedésében Topolyán.

Tájékozás, valamint helyi képeslevezőlapokban nagy raktár.

Ujjonnan épült **Sarokház**

a baromfiacsz-utczában, mely két 3—3 szobás lakásból áll, melyekhez konyha, éléskamra, fáskamra és pincze is tartozik, továbbá

örök áron eladó esetleg kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad

III. Apró Márton Topolya.

Steinitz Gyula ügyvéd ur volt
2 szobából álló iroda és lakáshelyisége
olcsón kiadó

Egy teljesen jó karban lévő, csaknem
egészen új, közép nagyságu
Meidinger kályha
jutányos áron eladó.
Bővebb értesítés a kiadóhivatalban.

Bolti berendezés — kevés —
áruval eladó.
Bővebb értesítés a kiadóhivatalban.

Szám: 6425. ex 1908.

Pályázati hirdetmény.

Topolya községben üresedésben levő
községi irnoki állásnak

betöltése czéljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása a községi
pénztárból havi előleges részletekben 600
korona.

Felhivatnak a pályázni szándékozók,
hogy sajátkezüleg irt pályázati kérvényüket
a vmegyei 6/887. sz. zszabályrendelet 9-ik
§-nak megfelelőleg felszerelve **flyó évi
november hó 15-ig** annyival inkább nyujtsák
be, mivel később érkezők figyelembe vétetni
nem fognak.

Választási határnap utólag fog kitűzetni.
Topolya, 1908. évi október hó 16-án.

Császár,
főszolgabíró.

Szám: 6512. ex 1908.

Pályázati hirdetmény.

A topolyai járáshoz tartozó **Bajsa** köz
ségben üresedésbe jött

községi jegyzői állásnak

betöltése czéljából pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása:

I. Készpénz fizetés havi előleges rész-
letekben a községi pénztárból **1500 korona.**

II. Szabad lakás, melyet a község állan-
dóan jókarban tartani köteles.

III. $\frac{2}{4}$ telek szántóföld haszonélvezete,
mely után az adót a jegyző, az illeték egyen-
értékét a község fizeti.

IV. Marhalevelek utáni és a magán-
munkálatokért szabályrendeletileg megállá-
pitott díjak.

Felhivatnak mindazok, kik az állást
elnyerni óhajtják, hogy a pályázati kérvényt
az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §. illetve az
1883. évi I. t.-cz. 6. §-nak megfelelőleg fel-
szerelve hozzám **flyó évi november hó 30-ik
napjáig** annyival inkább nyujtsák be, mivel
a később érkezők figyelembe vétetni nem
fognak.

A választási határidő utólag fog ki-
tűzetni.

Topolya, 1908. évi október hó 20.

Császár,
főszolgabíró.

Hirdetések

olcsó árban

felvételnek

a

kiadó-

hivatalban.

Aláírási felhívás.

A „Topolyai Önszegélyző és Hitelszövetkezet“ 1909. évi január hó 1-ével egy új
évtársulatot (cyklust) nyit meg, mely az intézetnek immár XI. cyklusa leend. Hogy mily áldást
hozó s a kis emberek hitelszükségletére nézve, mily üdvös nemzetgazdasági intézet ez: bővebb
magyarázatra nem szorul.

Csak vissza kell pillantanunk a közel multra, amikor a hitelt igénylők, hitelt igénybe vevők
válságos, kétségbeejtő helyzetbe lettek szoritva kevés kivétellel, minden pénzügyi által. A „Topolyai
Önszegélyző és Hitelszövetkezet“ ezen nehéz időkben is megkimélte adóssait a zaklatástól, tagjainak,
nem kevésbé a hitelt kereső üzletfeleknek készséggel állott rendelkezésére. Főtörekvése a hozzá-
fordultakon, eme nehéz időben segítő kézzel enyhíteni. Napjainkban lépett életbe az új végre-
hajtási törvény, mely a kis emberek-, szerényebb javadalmazásu hivatalnokok-, iparosok-, kis-
kereskedők hitelét ugyszólván lehetlenné teszi, figyelmeztetvén őket, miszerint megtakarított fillé-
reikkel a megnyitandó évtársulatba belépve, fenti szövetkezet tagjaivá váljanak, esetleges hitelszük-
ségletük megszerzésére ne legyenek kénytelenek a most már nehezebben kapható kezesek jótállá-
sára szorulni.

Kölcsönöket most már az alapszabályok 13. §-a alapján érvényesithetik kezesek nélkül,
olcsó kamatláb mellett.

Amidőn ezt a t. közönség szives figyelmébe ajánljuk, közzétesszük, hogy ez év október
hó 15-től kezdve üzletrészek az intézet helyiségében jegyezhetők.

Aláírási díj üzletrészenként 50 fillér, mely a jegyzéskor fizetendő be.

Bácstopolya, 1908. október 15.

A „Topolyai Önszegélyző és Hitelszövetkezet“
igazgatósága.